

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Ηνωμένου Βασιλείου που ασκήθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2001

(Υπόθεση C-489/01)

(2002/C 84/84)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την Christina Tufvesson, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 17 Δεκεμβρίου 2001, προσφυγή κατά του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Ηνωμένο Βασίλειο, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση, όσον αφορά το έδαφος του Γιβραλτάρ, προς την οδηγία 97/9/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Μαρτίου 1997 σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών⁽¹⁾, ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να ενημερώσει την Επιτροπή για τα μέτρα αυτά, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 15 της εν λόγω οδηγίας, και
- 2) να καταδικάσει το Ηνωμένο Βασίλειο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 249 ΕΚ, σύμφωνα με το οποίο η οδηγία δεσμεύει κάθε κράτος μέλος ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, συνεπάγεται υποχρέωση των κρατών μελών να τηρούν την τασσόμενη από την οδηγία προθεσμία για τη συμμόρφωσή τους προς αυτή. Η εν λόγω προθεσμία παρήλθε στις 26 Σεπτεμβρίου 1998, χωρίς το Ηνωμένο Βασίλειο να έχει θέσει σε εφαρμογή τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία που αναφέρει η Επιτροπή στα αιτήματά της, όσον αφορά το έδαφος του Γιβραλτάρ.

⁽¹⁾ ΕΕ L 84 της 26.3.1977, σ. 22.

Προσφυγή του Βασιλείου των Κάτω Χωρών κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 24 Δεκεμβρίου 2001

(Υπόθεση C-501/01)

(2002/C 84/85)

Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εκπροσωπούμενο από τις H. G. Sevenster, C. M. Wissels και J. van Bakel, άσκησε στις

24 Δεκεμβρίου 2001 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο: Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση⁽¹⁾, κατά το μέρος που στο πλαίσιο του καθορισμού της χρηματοδοτικής συνδρομής της Κοινότητας για την εξάλειψη της κλασικής πανώλους των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1998 προβλέπει μείωση κατά 25 % της αποζημίωσης που καταβλήθηκε στους κτηνοτρόφους, και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

- Εσφαλμένη πραγματική βάση: στους έξι φακέλους που επέλεξε η Επιτροπή δεν προκύπτουν ατασθαλίες που να επαναλαμβάνονται εκ συστήματος και να μπορούν να αποτελέσουν επαρκή βάση για την επιβολή μειώσεως.
- Παράβαση κανόνων δικαίου: η απόφαση 90/424/ΕΟΚ του Συμβουλίου σχετικά με ορισμένες δαπάνες στον κτηνιατρικό τομέα⁽²⁾ δεν παρέχει τη δυνατότητα να επιβληθεί γενική μείωση. Η έννοια της «προσήκουσας» αποζημίωσης (άρθρο 3, παράγραφος 2, έβδομη περίπτωση, της αποφάσεως 90/424/ΕΟΚ) είναι έννοια που δεν ορίζεται ούτε στην οδηγία 80/217/ΕΟΚ ούτε στην απόφαση 90/424/ΕΟΚ ούτε αλλού στην κοινοτική νομοθεσία. Η άποψη της Επιτροπής ότι με την αντίληψη που οι Κάτω Χώρες έχουν για την έννοια αυτή εκτιμήθηκε σε πολύ υψηλή τιμή η προσήκουσα αποζημίωση για χοίρους παραβλέπει το περιεχόμενο και την έκταση εφαρμογής της ισχύουσας ολλανδικής ρυθμίσεως. Επίσης, η Επιτροπή παραγνωρίζει τη διακριτική εξουσία που εν προκειμένω είναι βαθιά ριζωμένη στην κοινοτική ρύθμιση.

— Παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

— Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου.

— Παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.

⁽¹⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 17ης Οκτωβρίου 2001 σχετικά με το συνολικό ποσό της χρηματοδοτικής συνδρομής της Κοινότητας για την εξάλειψη της κλασικής πανώλους των χοίρων στις Κάτω Χώρες το 1998.

⁽²⁾ ΕΕ 1990, L 224, σ. 19.